

finansudvalgets stilling og den stilling tinget ville tage til enhver bevillingssag.

På den anden side har en behandling i finansudvalget undertiden været følt som mindre betryggende, hvor det drejer sig om særlig betydningsfulde bevillingssager. Selve finansudvalgets aktstykker er tilgængelige for alle tingets medlemmer og for pressen, men behandlingen i finansudvalget er hemmelig og byder ikke samme muligheder for offentlig kritik som en behandling i selve tinget.

Bevillingsspørgsmål har derfor undertiden været forelagt folketinget i form af lovforslag enten på finansudvalgets eller vedkommende ministers initiativ.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at et af folketinget nedsat udvalg vedrørende tillægsbevillingslovforslagets behandling og finansudvalgets arbejdsform den 26. april 1955 afgav en betænkning, hvori der omtales forskellige muligheder for at få vigtige bevillingssager frem i folketinget. (Tillæg B. 1954-55, sp. 685 ff.). I udvalgsbetænkningen udtaltes bl. a.:

„Da en del af de udgifter, som afholdes med finansudvalgshjemmel, drejer sig om store beløb eller er principielt betydningsfulde, har man i udvalget overvejet, om det under en eller anden form ville være muligt at få sådanne sager — eller dog de fleste af dem — frem til *behandling i folketingsalen*, inden pengene stilles til disposition, uden at det skulle være nødvendigt at optage hver enkelt af bevillingerne på en særlig lov. Man ville herved opnå, at bevillingsspørgsmål af den nævnte art blev sat til åben forhandling, mens de endnu var aktuelle og uafgjorte, i stedet for at den faktiske afgørelse nu træffes af finansudvalget alene. Samtlige partier ville derved få mulighed for at deltage i behandlingen, ligesom interesserede uden for folketinget fik lettere ved at få deres synspunkter fremsat og taget i betragtning, før afgørelsen blev truffet.“

Udvalget overvejede forskellige forslag:

- 1) at gennemføre *en række mindre tillægsbevillingslove* i folketingsårets løb med få, men vigtige bevillinger, inden gennemførelsen af den sidste mest omfattende tillægsbevillingslov,
- 2) at undergive tillægsbevillingslovforslaget *en stykvis 2. behandling med afbrydelse*

og genoptagelse af behandlingen gennem en længere periode. I denne periode skulle finansudvalget hver gang vigtigere bevillingsspørgsmål kom til at foreligge, kunne afgive en betænkning med ændringsforslag, som tinget derefter fik lejlighed til at tage stilling til.

- 3) Endelig havde man overvejet at give finansudvalget adgang til at få *bevillingsspørgsmål forelagt folketinget til beslutning.*

Det viste sig dog ikke muligt under udvalgets arbejde at nå frem til en samlet løsning af de problemer, udvalget havde arbejdet med.

I folketingsudvalgets betænkning af 14. maj 1963 over den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1960-61, som indeholdt de foran omtalte responsa, nævntes, at statsministeren ville nedsætte et ekspertudvalg med den opgave at fremkomme med en redegørelse for de problemer, som professorerne Alf Ross og Max Sørensen havde afgivet responsa om vedrørende forholdet mellem grundlovens § 46, stk. 2, og den praksis, der er fulgt af administrationen, bevillingsmyndigheden og statens revisionsmyndigheder.

Redegørelsen, der må antages at blive af interesse med hensyn til det her omhandlede problem, er endnu ikke afgivet, men kan formentlig ventes inden for en nærmere fremtid.

Spørgsmålet om at henvise visse vigtigere bevillingssager til behandling i selve tinget har ved flere lejligheder været drøftet i folketinget, jfr. således forespørgselsdebatten den 26. november 1958 (folketingets forhandlinger 1958-59, sp. 1015 ff.) og nu sidst den 8. oktober 1968 (folketingets forhandlinger 1968-69, sp. 334 ff.).

Under disse forhandlinger har såvel regeringsrepræsentanter som de fleste af partiernes ordførere godkendt den udviklede praksis med hensyn til afholdelse af ubevilgede udgifter med finansudvalgets samtykke, men der har samtidig været udtalt ønske om, at særlig vigtige sager kom til behandling i selve tinget. Under den sidste forhandling tilsluttede alle ordførere sig, at spørgsmålet om at finde frem til visse retningslinjer for finansudvalgets virksom-